

زندگینامه می محمد حسین فرزین

نویسنده، شاعر و داستان نویس

وی در سال ۱۳۰۲ در خانواده‌ای با ایمان و علاقمند به فرهنگ و ادب در شهر بیرجند به دنیا آمد. کمتر از سه دهه از عمرش گذشته بود که پس از ساکن شدن در مشهد به نوشتن داستانهای کوتاه پرداخت و از سال ۱۳۲۷ به بعد نوشته‌های او در روزنامه‌های استان خراسان منتشر می‌شد.

از میانه‌ی سال ۱۳۲۸ عضو هیأت تحریریه‌ی روزنامه نوای خراسان بود و در سال ۱۳۳۲ سمت سردبیری روزنامه توس را پذیرفت. مقاله‌ها و نوشته‌های وی در بررسی مسائل و موضوعات اجتماعی آن زمان در روزنامه‌های طوفان، اجتماع، خوشه، عصر، نور ایران به چاپ می‌رسید. وی پس از پذیرش مسئولیت در شرکت نفت به تهران کوچ کرده در آن شهر ساکن شد. اما عشق وافر و علاقه‌ی شدیدش به مطالعه و نوشتن در حالیکه به مقتضای شغلی از کار روزنامه‌نگاری دور مانده بود او را به سوی سرودن اشعار تغزلی و عرفانی سوق داد.

استقبال از دیوان حافظ؛

استقبال از دیوان سعدی؛

استقبال از دیوان عراقی و بخشی از غزل‌های دیوان شمس؛

حاصل کار آن دوره از زندگانی اوست که پس از بازنشستگی در شرکت نفت و بازگشت به مشهد نیز ادامه یافت وی همواره در اندیشه انجام دادن کارهای خیر بود. ساخت مدرسه‌ای در زادگاهش (بیرجند) و همچنین جمع‌آوری بیش از ۵۰۰۰ جلد کتاب نفیس و پیشکش کردن آنها به مرکز اطلاع رسانی و کتابخانه مرکزی دانشگاه فردوسی مشهد که اینک در اختیار استادان و دانشجویان می‌باشد، از جمله فعالیت‌های خیرخواهانه‌ی اوست.